

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 441/2020-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. novembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Martina Vernarského a sudcov Petra Straku a Roberta Šorla (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky samostatne, ako aj v spojení so slobodou pohybu a pobytu podľa čl. 23 ods. 1 až 3 Ústavy Slovenskej republiky, s princípom právnej istoty a predvídateľnosti konania a rozhodnutia podľa čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, so základným právom na ľudskú dôstojnosť podľa čl. 1 Charty základných práv Európskej únie, so základným právom na nedotknuteľnosť osoby podľa čl. 3 ods. 1 a 2 písm. a), b) a c) Charty základných práv Európskej únie, so zákazom mučenia a neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu podľa čl. 4 Charty základných práv Európskej únie, so základným právom na ochranu osobných údajov podľa čl. 8 Charty základných práv Európskej únie, s princípom ochrany spotrebiteľov podľa čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, so základným právom na dobrú správu vecí verejných podľa čl. 41 Charty základných práv Európskej únie, so slobodou pohybu podľa čl. 45 Charty základných práv Európskej únie, s právom na slobodu a osobnú bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, s právom na rešpektovanie súkromia a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd, s právom na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, so zákazom zneužitia práv podľa čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 54 Charty základných práv Európskej únie uznesením vlády Slovenskej republiky, s právom na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a s právom nebyť vystavený svojvoľnému zasahovaniu do súkromného života, do rodiny, domova alebo korešpondencie ani útokom na svoju česť a povesť a s právom na zákonnú ochranu proti takým zásahom alebo útokom podľa čl. 17 ods. 1 a 2 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach uznesením vlády Slovenskej republiky č. 693 z 28. októbra 2020 k návrhu na ďalšie rozšírenie opatrení v rámci vyhláseného núdzového stavu podľa čl. 5 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov uznesením vlády Slovenskej republiky č. 587 z 30. septembra 2020 a takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ],
o d m i e t a .

2. Žiadosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ],
o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky
n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola
4. novembra 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]
[REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ],
[REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ]
[REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci

namietaného porušenia základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), a to samostatne, ako aj v spojení s právami a slobodami uvedenými v záhlaví tohto uznesenia uznesením vlády Slovenskej republiky č. 693 z 28. októbra 2020 k návrhu na ďalšie rozšírenie opatrení v rámci vyhláseného núdzového stavu podľa čl. 5 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov vyhlásením vlády Slovenskej republiky č. 587 z 30. septembra 2020 (ďalej len „uznesenie vlády“).

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia v uznesení vlády, ktorým došlo k obmedzeniu slobody pohybu a pobytu na území Slovenskej republiky, a to od 2. novembra 2020 do 8. novembra 2020, vidia porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom. Konkrétne namietajú porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a viacerých ustanovení Charty základných práv Európskej únie, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Medzinárodného paktu občianskych a politických práv. Žiadajú vyslovenie porušenia týchto práv, zrušenie uznesenia vlády a náhradu trov konania.

3. Sťažovatelia požiadali o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Relevantná právna úprava

4. Podľa čl. 129 ods. 6 ústavy rozhoduje ústavný súd o tom, či rozhodnutie o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu a na toto rozhodnutie nadväzujúce ďalšie rozhodnutia boli vydané v súlade s ústavou alebo ústavným zákonom.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy,

ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa § 189 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania podľa čl. 129 ods. 6 ústavy o súlade rozhodnutia o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu a ďalších na neho nadväzujúcich rozhodnutí s ústavou alebo ústavným zákonom môžu podať: a) najmenej pätina poslancov národnej rady, b) prezident, c) vláda a d) generálny prokurátor.

7. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

Predbežné prerokovanie návrhu

8. Z ustanovenia čl. 129 ods. 6 ústavy vyplýva, že do právomoci ústavného súdu patri rozhodnutie o tom, či vyhlásenie núdzového stavu bolo v súlade s ústavou alebo s ústavným zákonom. Táto právomoc je však obmedzená ustanovením § 189 zákona o ústavnom súde tak, že návrh môže podať najmenej pätina poslancov národnej rady, prezident, vláda alebo generálny prokurátor a tento súlad sa preskúmava v osobitnom konaní podľa § 189 až § 197 zákona o ústavnom súde. Vylúčené je preskúmanie vyhlásenia núdzového stavu v konaní podľa § 127 ods. 1 ústavy o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľov – fyzických osôb a právnickej osoby podľa § 56 ods. 2 písm. g) odmietol, keďže návrh na začatie konania je zjavne neopodstatnený.

9. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ide zo strany sťažovateľov o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ústavný súd preto žiadosti sťažovateľov o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nevyhovel.

Podľa § 67 zákona o ústavnom súde pripája k tomuto rozhodnutiu odlišné stanovisko sudca Peter Straka.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2020

Martin Vernarský
predseda senátu